

IN DIT NUMMER:

VOORZITTER JAN MESU • ZORGVRIJWILLIGSTER CARLA DE GRAAF
KOZIJNENMAKERS • UITLEG: WIE ZAL DAT BETALEN?
VOORTGANG BOUW • DONEREN

JAN MESU: 'ONZE KRACHT ZIJN STRAKS DE VRIJWILLIGERS'

In het najaar van 2019 werd hij gevraagd om de vacante post van voorzitter op zich te nemen. Voorzitter van de organisatie die Hospice Egmond van de grond zou tillen. Jan Mesu (71) geboren in Zeeland, opgegroeid in de Achterhoek en als onderwijzer naar Egmond aan Zee gekomen. Hij ging er nooit meer weg, voelde zich thuis tussen de Egmonders, werd schoolhoofd (vroegere Trompschool) en kwam na 25 jaar in het gemeentebestuur terecht. Eerst in Egmond, later in het bestuur van Bergen NH. Dat deed hij alles bij elkaar zo'n 18 jaar. Geen wegloper dus. Mesu is iemand die gewend is zijn ziel en zaligheid te leggen in zijn werk en in het inspireren van zijn medewerkers.

'Ik ben nu een pensionado die graag en met volle inzet vrijwilligerswerk wil doen voor de gemeenschap waar ik woon.

Een hospice voor de Egmonden is zo'n waardevol en sympathiek doel, daar maak ik me graag sterk voor. Alle bestuursleden doen dit als vrijwilliger. Verder werken we nu met vijf werkgroepen, ook allemaal bemand door vrijwilligers. We zoeken nu vakmensen die ons ook als vrijwilliger willen helpen: stukadoors, schilders, tegelzetter! En in de coulissen staan al zo'n 25 mensen klaar die straks in het hospice als vrijwilliger aan de slag willen gaan. Dat moeten er nog meer worden, dus we starten nu met een nieuwe wervingsronde. De kracht van Hospice Egmond, dat zijn straks de vrijwilligers!'

Werving en scholing vrijwilligers

'Zonder vrijwilligers kan het hospice niet draaien' beklemtoont Mesu. 'En als we ergens in het najaar willen gaan draaien, dan moeten daarvoor alle vrijwilligers scholing en training krijgen. Het is wel een lastige periode, zeker nu heel veel dingen door het coronavirus niet mogelijk zijn of anders georganiseerd moeten worden.' Optimistisch is Jan Mesu wel: 'ik ken de Egmonders. Die zijn bereid om de handen uit te mouwen te steken voor belangrijke dingen voor hun dorpen. Dat merkte ik vroeger op school, later in het bestuur, en toch ook weer bij de eerste de beste oproep. Inmiddels zijn we in gesprek met een jonge, enthousiaste vrouw die ervaring heeft in het coördineren van vrijwilligerswerk. Dus we zijn klaar om kennismakings- en intakegesprekken te gaan voeren, een belangrijke stap.'

Wat voor mensen zoeken jullie?

'Mensen die zich betrokken voelen bij het samen creëren van een warme, open en huiselijke sfeer. Mensen die willen koken of in de tuin willen helpen, maar ook mensen die willen poetsen of die gastheer of gastvrouw willen zijn, mensen die massages willen geven, enzovoorts. We willen dat goed behapbaar maken door in dagen van drie diensten te werken: ochtend-, middag- en avonddiensten. Je kunt als vrijwilliger dan kiezen voor bv één of twee dagdelen per week. Dat moet in de kennismakingsgesprekken verder besproken worden.

Het is belangrijk dat je je wilt verbinden met ons huis en met de huiselijke sfeer waarin bewoners rustig afscheid kunnen nemen van hun leven en van hun dierbaren.'

Verpleegkundigen?

'We hebben ook al een paar oud-verpleegkundigen die zich voor meer informatie gemeld hebben. Ze zijn natuurlijk van harte welkom als vrijwilliger, maar het hospice neemt geen betaalde verpleegkundigen in dienst. Wel hebben wij voor de nachtdiensten straks zorgprofessionals in huis. Ons systeem zal eruit bestaan dat iedere gast zijn eigen huisarts en zijn eigen zorgmedewerker meeneemt voor de professionele ondersteuning overdag. Dat is voor mensen natuurlijk een heel fijn en veilig gevoel. Iedereen die in een hospice terecht komt, heeft immers al een traject van intensieve zorg en ondersteuning achter de rug. Zo is optimale zorg en betrokkenheid gegarandeerd'.

Wanneer gaat het hospice open?

'Ik durf nog geen datum te noemen. Alles en iedereen heeft plannen moeten loslaten en moeten aanpassen door de coronacrisis, dat geldt ook voor leveranciers. De bouw van het casco gaat voorspoedig. Ik ga er dus van uit dat wij aansturen op eind van dit jaar. Maar we hebben dus nog drie grote trajecten te gaan: vrijwilligers werven, voldoende financiële steun voor de inrichting vergaren en de inwoners van de Egmond goed informeren en verder betrekken bij onze plannen. Ik voorspel: 'dat gaat lukken'.

CARLA DE GRAAF (67), ZORGVRIJWILLIGSTER: 'DIT WIL IK: IETS DOEN DAT ER ECHT TOE DOET'

Ze hoort tegenwoordig zelf bij het leger van vitale senioren, maar ze voelt zich allesbehalve oud. Carla de Graaf staat te popelen om aan de slag te gaan als zorgvrijwilligster in Hospice Egmond.

Ze was een van de eersten die zich op dinsdagavond 12 november meldde bij Post aan Zee voor een informatieavond over vrijwilligerswerk bij het Hospice Egmond. 'Toen ik de oproep in Dorpsgenoten las, dacht ik meteen 'dat is precies wat ik zoek!'. Carla heeft een vrucht aan ervaring in de zorg. Geboren en getogen in Heemstede vertrok ze in 1971 naar Egmond aan Zee voor een stage bij kindertehuis Jozef. Ze kreeg er daarna een baan en vond in het dorp ook de liefde. Toen 'Jozef' ging sluiten, kon ze aan de slag bij Kinderhuis Kerdijk en nog weer later vertrok ze als verzorgster naar kindertehuis Zwartendijk. Vervolgens maakte ze de overstap naar de ouderenzorg, deed eerst de opleiding bejaardenverzorgster en daarna de opleiding Verzorgende IG in Amsterdam. Uiteindelijk werkte ze tot wederzijds genoegen jarenlang in Zorgcentrum Agnes.

'Ik werd in Zorgcentrum Agnes op een gegeven moment teamleider. Maar na een poosje merkte ik dat leidinggeven niet mijn ding was. Ik miste de mensen, ik miste het zorgen.' Carla maakte de overstap naar de Prins Hendrik Stichting, afdeling Karveel, een gesloten afdeling voor dementerenden. Zij werd er Zorgcoördinator en kreeg er weer zorgtaken bij. 'Een heerlijke tijd. Op mijn 64^e ben ik gestopt en eigenlijk heb ik daar nog spijt van. Het is wel fijn om meer thuis te zijn en met mijn man of mijn vriendin veel met de honden te gaan wandelen, maar ik mis het werk, ik mis de zorg. Ik doe wel vrijwilligerswerk in het winkeltje en koffiebarretje van de Prins Hendrik Stichting, maar ik wil toch iets doen dat er echt toe doet.'

En toen kwam de oproep van het hospice. Carla dacht 'dat is me op het lijf geschreven, dát ga ik doen'. Ze heeft inmiddels een telefonisch (Corona-tijd!) kennismakingsgesprek gehad met de beoogde coördinator zorgvrijwilligers bij het hospice en dat verliep positief. Ze kijkt uit naar de aanvullende opleiding en de training die voor deze zomer op de rol staan. 'En dan hoop ik vanaf de opening van het hospice weer iets te kunnen betekenen in de zorg voor de gasten en hun naasten. Ik weet nog niet hoeveel uur in de week dat gaan worden, maar dit is wat ik wil: vrijwilligerswerk doen dat er echt toe doet.'

BURGERKRACHT & BETROKKENHEID KOZIJNENMAKERS, DITMAAL IN EIGEN TIJD

Egmonders zijn ze, in hart en nieren. De één is geboren in 'Egmond Zee', maar verhuisde naar 'Egmond Hoef', de ander deed het precies andersom. Voor hen is het vooral allemaal 'Egmond'. En voor dat Egmond hebben ze wat over.

De één is Simon Hopman en de ander is Danny Hof. Ze werken allebei als timmerman bij

Bouwbedrijf Tervoort. Het zijn kozijnenmakers, en niet de eersten de besten. Aldus Cor Tervoort sr die de afbouw en inrichting van het hospice coördineert. Danny is de specialist van het machinale werk waarbij grote zaagmachines zodanig ingesteld moeten worden, dat alle kozijn-onderdeel tot op de millimeter nauwkeurig gezaagd worden, inclusief de verbindingen. Simon zet vervolgens de onderdelen voor de kozijnen in elkaar. Ze halen er zelf de schouders wat over op: vakmanschap is hun dagelijks werk.

Links Simon Hopman en rechts Danny Hof. Zij staan net als de foto 1,5 meter van elkaar.

Maar ditmaal is het helemaal geen dagelijks werk. Danny en Simon maken alle binnenkozijnen voor het hospice in eigen tijd en nog eens gratis ook! Het is hun bijdrage aan wat ze een 'sympathiek en goed plan' noemen: een hospice voor de Egmonders. 'We hopen er nooit zelf te komen als gast, maar je wilt nog minder graag aan het eind van je leven in een ziekenhuis of een verpleegtehuis komen' zegt Danny.

In de werkplaats van Tervoort stonden de grote stelkozijnen voor het hospice nog te wachten. Als die geplaatst zijn, komen de binnen kozijnen van Simon en Danny aan de beurt. Wanneer dat gaat gebeuren was tijdens het maken van deze nieuwsbrief nog niet duidelijk. 'We krijgen wel een seintje van de collega's op het werk en hier op kantoor. In ieder geval zijn er al een paar maanden verstreken sinds ons aanbod. Dat deden we bij Het Blarenbal na de halve marathon van Egmond aan Zee. Daar stonden vrijwilligers van het hospice met formulieren met de vraag wie wat wilde doen om het hospice te steunen. Nou, dit leek ons wel geschikt. Wij werken over en mogen gebruik maken van alle faciliteiten hier op de werkplaats. Dus ook met dank aan onze werkgever.'

UITLEG & INFORMATIE WIE ZAL DAT BETALEN?

Een droom wordt werkelijkheid: de Egmonders krijgen een hospice.

Het bouwen, inrichten en draaiend houden van zo'n hospice kost veel geld. Eerst moet de klus van het bouwen en inrichten geklaard worden. Pas later komt er een tegemoetkoming van de overheid in de kosten van de medische en verpleegkundige zorg. De uitdaging zit 'm dus in de aanloopfase, nu dus.

'Dankzij een groots gebaar van Ted en Theo Groot (Hotel Zuiderduin) konden we pas echte plannen gaan maken. De familie Groot bouwt een buitengewoon hotel met 25 rolstoelvriendelijke appartementen.

De familie bood ons aan om op hetzelfde terrein en in dezelfde bouwstroom een casco voor een hospice neer te zetten. Gratis, en, in ieder geval de komende 25 jaar, vrij van huur! Een groot cadeau voor Egmond dus. Ons bestuur heeft de geste in grote dankbaarheid aanvaard. De twee projecten zijn en blijven wel bestuurlijk en organisatorisch geheel los van elkaar' legt Jan Mesu, voorzitter van Hospice Egmond uit. 'Onze uitdaging

was dus geld bijeen te brengen voor de afbouw, de inrichting en de exploitatie van het eerste jaar: € 510.000, een enorm bedrag.'

Drie stromen

Michiel Zwartkruis, huisarts in Egmond, maar ook penningmeester van het hospice, legt uit hoe het bestuur via grofweg drie geldstromen de nodige pecunia binnen hoopt te halen:

1. Via fondsen, stichtingen en banken, zeg maar de 'Goede Doelen Organisaties';
2. Via lokale acties, donateurs, lokale winkeliers en organisaties, reclaimedoeken, zeg maar de lokale betrokkenheid;
3. Sponsoring en kortingen van leveranciers en gratis arbeid door professionals uit bijvoorbeeld de bouw en de groenvoorziening.

'We hebben voor het eerste onderdeel een organisatie ingehuurd die vaker met het bijtje gehakt heeft. Dat kost natuurlijk geld, maar de ervaring leert dat het de moeite waard is. Op dit moment hebben we in deze categorie netto zo'n € 288.000 aan toezeggingen binnen. Als de toezeggingen omgezet zijn in betalingen, publiceren we dat ook op onze website: we willen transparant zijn en we willen deze goede gevers onze erkenning tonen.

Het tweede onderdeel levert tot nu toe totaal € 50.000 op. Dat is heel mooi, maar we hopen hier nog een tandje bij te kunnen zetten, met gerichte acties, als we tenminste de corona-ellende later deze zomer achter ons kunnen laten.

De derde stroom levert ons ook tot nu toe aan toezeggingen een bedrag van € 75.000 op.

Dat betekent dat we nog een bedrag van ca. € 125.000 bij elkaar moeten sprokkelen. Wij gaan dus gewoon door met waar we mee bezig zijn: organisaties en particulieren overtuigen dat Hospice Egmond het waard is om een bijdrage aan te leveren.'

DE VOORTGANG

Op 1 april waren de smalle kozijnen aan de kant van voetbalvereniging Egmondia geplaatst en werd er hard aan de isolatie gewerkt. De volgende dag werd de laatste van de grote stelkozijnen geplaatst. Tenslotte een sfeerplaatje: de bouw van het hospice op een vroege morgen, medio april.

DONEREN

Doneren kan via IBAN: NL09 RABO 0176973192, t.n.v. Stichting Zeedistel, Hospice Egmond.

Online doneren via Ideal is ook mogelijk via onze website.

Website: www.hospice-egmond.nl

Facebook: www.facebook.com/hospiceegmond

COLOFON: NIEUWSBRIEF HOSPICE EGMOND NR. 3, APRIL 2020

HOOFDREDACTIE PAULINE DE VRIES, REDACTIE MARJOLEIN COPIER, 06-46492141, FOTO'S PAUL BAKKER

